

Herr Schnitz.

Was wird's eso noch gà do drüs.
Wenn das thüet düre?
Das bringt wahrhaft kei Glick ins Hüs,
's isch als bol üs!

Madame Spätzle.

Dü thüesch das Ding viel z'viel chargiere, Pape . . .
's isch nitt eso g'fährlich, wie Dü machsch . . . ich ka
doch nitt d'ganze Zit d'heim grübbe un Nastiecher
sàime . . . doch los, Pape, noch ebbes . . . ich ha jetz im
Sinne dr Lade z'verkäufe . . . siter ass Dü Dich z'ruck-
zoge hasch no Dinere Krankhet un hasch ne uns
iwerlo, so weisch, was mir allewil fir G'schichte hàn
mit dem verlehne . . . ich wàr jetz gern emol debar-
rassiert derno un mi Mann haltet o nitt dra . . .

Herr Schnitz.

Ich will nit wisse vo dem . . . hätte-n-ihr ne selbst
iwernu . . . 's wàr besser gsi fir Dich un fir Di Mann . . .
uf die Art hätte-n-ihr e B'schäftigung g'ha un anstatt
Geld z'depensiere hätte-n-ihr noch g'wunne derbi . . .

Madame Spätzle.

De weisch jo awer, ass ich nie nit gsi bi fir in e
Lade! . . .

Herr Schnitz.

Desto schlechter . . . wenn ihr jetz eso furtmache,
so sin ihr am Ene noch emol froh driwer . . . drum
will ich o nitt, ass er verkaüft wird! . . .

Madame Spätzle (fir sich).

Un ich, wo glaübt ha, ich heb ne jetz scho ab! . . .
(lüt) awer Pape . . .

Herr Schnitz.

Nit . . . ich will nit wisse . . . so lang as ich leb
wird er nitt verkaüft . . . un züedem wird Di Mann o
nitt grad eso z'friede si . . .

Madame Spätzle.

O fir das garantier ich Dir . . . wie vielmol hat er
mir nitt g'sàit, ich soll mache, was ich will . . . ich soll
ne nur in Rùeh lo mit! . . .

Herr Schnitz.

's isch eithüen . . . De hasch's jetz g'hört . . . ihr
sin lichtsinnige junge Lit un thien mir später vielleicht
emol danke derfir, ass ich's nitt g'litte ha . . .

Madame Spätzle.

Dü hasch halt allewil Dine schwarze-n-Idee, Pape,
(se lüegt uf d'Ühre) scho zwei! . . . jetz müess i awer
geh . . . Adie Pape! (se git em e Schmutz uf d'Stirne un
geht hinte-n-üse.)

II. Uftritt.

Herr Schnitz, derno Herr Spätzle.

Herr Schnitz (allei).

Ne so sin jetz also d'Hirothe hitigstags! . . . dr
Mann läuft uf sinre Site ins Kaffee un in d'Bierhiser
un d'Fraü macht Toilette, ass eim dr Verstand still
steht dervor, un geht alle Tag in d'Visite, un d'heim
losst se hånke, was hånkt . . . Sin awer mir Eltre nitt
o ne wenig Schuld do dra, we me's g'naü betrachtet? . . .
thien mir nitt vo Jugend uf unsre Kinder an das alles
g'wöhne? . . . mir derfe jo nur die Uferziehung mit
unserer vergliche, wo mir g'ha hàn . . . wie isch's als
do eifach derher gange! mir hàn is mit ere jede
Kleinigkeit begniegt un hàn e Freid dra g'ha! . . .
Miner Làbtig b'sinn ich mi jo, wie mir als an dr
Wiehnàche züem Exempel d'halwe Nacht schier nitt
g'schlofe hàn un vor Tag ufg'stande sin fir d'Plaisier